ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ଏସ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 229 / 1987</u>

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ।

କପିଳ ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... *ଆବେଦନକାରୀମାନେ*

- ବନାମ -

ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ଜେନା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... *ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ*

<u>ସଂଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ</u>

<u>(ଆଭାସୀ/ଭୌତିକ ମାଧ୍ୟମ):</u>

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ - ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବି.ଏଚ୍. ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.ପି. ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତା ହାଜର ହୋଇଥିଲେ

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ - କେହି ନୁହେଁ ।

ପୀଠାସୀନ:

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ.ସି. ବେହେରା

<u>ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 12.12.2023 : : ରାୟ ତାରିଖ : 25.01.2024</u>

1. ରାୟର ନିଶ୍ଚିତତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

2. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978 ମାଧ୍ୟମର ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଥାକ୍ରମେ ବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱତ୍ୱ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4 / 1984 ମାଧ୍ୟମର ପ୍ରଥମ ଅପିଲରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ ।

ଏକ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା, ସ୍ୱାର୍ଥ ଘୋଷଣା ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ

ଏବଂ ସୁଧ ସହିତ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀ (ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଆବେଦନକାରୀ)ଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଥିଲା ।

3. ଅର୍ଜିର ଅନୁସୂଚୀ-A ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ପତ୍ତି ହେଉଛି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି । ବାଦୀମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ମୂଳତଃ ଜଣେ ଭିକାରୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଭିକାରୀ ବ୍ରହ୍ମା ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ମଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଛାଡି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମା ତାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱନାଥ ଓରଫ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଛାଡି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଯେ ବିଶ୍ୱନାଥ ଓରଫ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା ତାଙ୍କର ଅବିବାହିତ ଅବସ୍ଥାରେ 30.04.1977 ରେ ନିଃସନ୍ତାନ ଥାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଭିକାରୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଅର୍ଥାତ ମଣି ବ୍ରହ୍ମା ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ଅର୍ଥାତ ଉଲି ଦେଇଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଯେ ଉଲି ଦେଇ ତାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ଛାଡି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ।

ଭିକାରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ବିଷୟରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ତାଙ୍କ ଅର୍ଜିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 1 ରେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ବଂଶାବଳୀ, ଏକ ତତକ୍ଷଣାତ ସୂଚନା ଏବଂ ଏକ ସହଜ ବୁଝାମଣା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି:

ବଂଶାବଳୀ

ଭିକାରୀ ବ୍ରହ୍ମା

ସ୍ୱର୍ଗତ ଶ୍ରୀନାଥ	ସ୍ୱର୍ଗତ ମଣି
↓	↓
ସ୍ୱର୍ଗତ ବିଛାନନ୍ଦ	ଉଲି ଦେଇ
↓	↓
ଓ	ନିଧି ମହାନ୍ତି

ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ବଂଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଭିକାରୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ମଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ପୁଅ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ମଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଝିଅ ଉଲି ଦେଇଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା । ଉଲି ଦେଇଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ପୁଅ ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ।

ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଥାଇ, ତାଙ୍କ ପୁଅ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଥିଲେ । ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ, ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଦୀ-ଦେବତା ଶ୍ରୀ ରାଧାରାମ ଦେବଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା ବାଦୀ-ଦେବତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନକରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ବାଦୀଙ୍କ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ରାଧାରାମ ଦେବ ଯିଏ ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରାମ ଜାବ୍ରାର ଗ୍ରାମ ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ଏବଂ ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ହେଉଛନ୍ତି ବାଦୀ-ଦେବତା ଶ୍ରୀ ରାଧାରାମ ଦେବଙ୍କ ମାର୍ଫତଦାର । ସେମାନେ (ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6) ଏବଂ ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ବାଦୀ-ଦେବତାଙ୍କ ମାର୍ଫତଦାର ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରୁ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦଖଲ କରୁଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଘର ଏବଂ ଘରବାଡି ସମ୍ପତ୍ତି । ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅବସ୍ଥିତ ଘରେ ରହୁଥିଲେ ।

ଯେହେତୁ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା ନିଃସନ୍ତାନ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବଂଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡି ଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସୂତ୍ରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ନିଧି ମହାନ୍ତି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଭାବରେ ନିଧି ମହାନ୍ତି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ସ୍ଥାୟୀ ଘରକୁ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଯେହେତୁ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ଏବଂ ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4, ବାଦୀ-ଦେବତା ଶ୍ରୀ ରାଧାରାମ ଦେବଙ୍କ ତରଫରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ସେମାନେ ବାଦୀ-ଦେବତାଙ୍କ ତରଫରୁ 1,000/- ଟଙ୍କାର ଜରସମନ ପ୍ରଦାନ କରି ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ମାଧ୍ୟମରେ 12.12.1977 ତାରିଖରେ ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ 12.12.1977 ତାରିଖର ବିକ୍ରି ଦଲିଲରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ଥିବାରୁ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, 05.09.1983 ତାରିଖରେ, 12.12.1977 ତାରିଖର ପ୍ରଥମ ବିକ୍ରି ଦଲିଲରେ ଥିବା ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ, ନିଧି ମହାନ୍ତି ବାଦୀ-ଦେବତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ହେଉଛନ୍ତି ମକଦ୍ଦମା ଗ୍ରାମ ଜବ୍ରାର ବାସିନ୍ଦା । ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ପତ୍ନୀ । 1977 ଆଷାଢ଼ ମାସରେ, ତାଙ୍କ ଘର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ତାଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ଘରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ତାଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ଘରରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ । ବାଦୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ର ଅବସ୍ଥା ଦେଖିବା ପରେ, ତାଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଅବସ୍ଥିତ ଘରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2)ଙ୍କ ସମେତ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ନ ଛାଡିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ଏବଂ ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4ଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 09.09.1977 ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଅପଞ୍ଜିକୃତ ରାଜିନାମା ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦାବି କରିବେ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ସେଠାରେ ରହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, କିଛି ମାସ ପରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ସ୍ଥାନୀୟ ତହସିଲଦାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଦାଖଲ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ

HIGH COURT OF ORISSA सत्यमेव जयते

କରିଥିଲେ । ତହସିଲଦାର ତାଙ୍କ ଦାଖଲ ଖାରଜ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ନାମରେ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଆର୍.ଓ.ଆର୍ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ 06.12.1977 ତାରିଖରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବେଆଇନ ଏବଂ ଅନଧିକୃତ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଭିତରେ କିଛି ଫଳନ୍ତି ଗଛକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲେ, ତା 'ପରେ, ବାଦୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଖାଲି କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀ ଦେବତା ଶ୍ରୀ ରାଧା ରାମ ଦେବଙ୍କ ତରଫରୁ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦେବତା ଶ୍ରୀ ରାଧାରାମ ଦେବଙ୍କ ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା, ଆଗ୍ରହ ଏବଂ ଦଖଲ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ସହିତ 150/- ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2ଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସ୍ୱତ୍ୱ ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରି ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

4. ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ସୂଚିତ କରାଯିବା ପରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଯଥାକ୍ରମେ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିବାରୁ *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ* ସେମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷ ନେଇ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ସେମାନଙ୍କର ମିଳିତ ବର୍ଣ୍ଣନାପତ୍ର ଦାୟର କରିଥିଲେ :

ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନାମରେ ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେ ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମା ଭିକାରୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ମଣି ବ୍ରହ୍ମା ଭିକାରୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପୁଅ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ (ମଣି ବ୍ରହ୍ମା) ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଭାଇ ନୁହଁନ୍ତି । ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ମଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ମଣି ବ୍ରହ୍ମା ମକଦ୍ଦମା ଗାଁ ଜବ୍ରାର ଲୋକ ନୁହଁନ୍ତି । ନା ମଣି ବ୍ରହ୍ମା କିମ୍ବା ଉଲି ଦେଇ କିମ୍ବା ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କର ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ତେଣୁ, ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

ପରେ, ନିଧି ମହାନ୍ତି ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ଅର୍ଜିତ କରିନଥିଲେ । ନିଧି ମହାନ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ବାଲୁଙ୍ଗାବଡାର ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ମଣି ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଯଖପୁରାର ବ୍ୟକ୍ତି । ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ, ସେ ମକଦ୍ଦମା ଭୂଖଣ୍ଡରୁ 0.01.5 ଏକର ମାପକ ଜମିକୁ ସୁକଦେବ ପାଣ୍ଡବ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ 0.01.5 ଏକର ମାପକ ଜମି ରହିଛି । ଯେହେତୁ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା ନିଃସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ (ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା) ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ଏବଂ ସ୍ନେହ ସହିତ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 (ପ୍ରେମଲତା ଜେନା)ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଝିଅ ଭାବରେ ରଖିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2ଙ୍କ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ସହିତ ବିବାହ ପରେ, ସେ (ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା) ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଘରେ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଘରେ ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦଖଲ କରି ରଖିଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା ନିଃସନ୍ତାନ ଥାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେହେତୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକୃତ/ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ନିଜ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଦାଖଲ ଖାରଜ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 268 / 1978 ଦାଖଲ କରି ସ୍ଥାନୀୟ ତହସିଲଦାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ର ଦଖଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଧି ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ, ତହସିଲଦାର ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 268 / 1978କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ନାମରେ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ହଡ଼ପ କରିବା ପାଇଁ, ବାଦୀମାନେ ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ଜାଲିଆତି ଦସ୍ତାବିଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ତଥା ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ ତିଆରି କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହାର ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହାର ଏଥିରେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ । ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ଏବଂ ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ସପକ୍ଷରେ 09.09.1977 ତାରିଖରେ କୌଣସି ରାଜିନାମା ସମ୍ପାଦନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ତଥାକଥିତ ରାଜିନାମା ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ଏବଂ ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ଦ୍ୱାରା ଜାଲିଆତି କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ପ୍ରତିବାଦୀ

ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଏହାର ମାଲିକ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମୟରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିରନ୍ତର ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବାଦୀମାନେ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମାରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ, ବାଦୀମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2) ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

5. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦରେ ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ମାମଲା ଉପରେ ଆଧାର କରି, ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978ରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମୋଟ 6ଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି:

ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ

(1) ଅର୍ଜିର ବଂଶାବଳୀ ସଠିକ୍ କି?

(2) ମଣି କ'ଣ ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କ ଭାଇ?

(3) ବାଦୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି କି?

(4) ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି କି?

(5) ବାଦୀଙ୍କ ଅନୁସୂଚୀ B ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ବାଦୀଙ୍କ ଅଧିକାର ଅଛି କି, ଯଦି ହଁ, ତେବେ କେତେ ପରିମାଣରେ?

(6) ଅନ୍ୟ କେଉଁ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ?

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA

6. ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିକାରକୁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଭାବରେ ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4 ସମେତ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ 6 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରୁ 6 ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦସ୍ତାବିଜର ସମୂହ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ, ଅପରପକ୍ଷରେ, ଡ଼ି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଭାବରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ସମେତ ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ 6ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ A ରୁ D

ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷର ଦସ୍ତାବିଜର ସମୂହ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

7. ଶୁଣାଣି ସମାପ୍ତ ହେବ ପରେ ଏବଂ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ, ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 1,2,3,5 ଏବଂ 6 ଗୁଡିକର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ବିରୋଧରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 4ର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଆଧାର କରି, ମଣି ବ୍ରହ୍ମା ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଭାଇ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବଂଶାବଳୀ ସଠିକ୍ ନଥିବାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ, ଯଥାକ୍ରମେ 31.10.1983 ଏବଂ 08.11.1983 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଏବଂ ଏକତରଫା ଭାବରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିବାଦୀୟ ସ୍ଵତ୍ଵ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ମଣି ବ୍ରହ୍ମା ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଭାଇ ନୁହଁନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କର ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ସ୍ଵାର୍ଥ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କର କୌଣସି ବିକ୍ରି ଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଵାର୍ଥ ନଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କର କୌଣସି ବିକ୍ରି ଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଵାର୍ଥ ନଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 2 ଏବଂ 2/A ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ସ୍ଵାର୍ଥ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିନାହିଁ । ତେଣୁ, ନା ବାଦୀ-ଦେବତା ଶ୍ରୀ ରାଧାରାମ ଦେବ କିମ୍ବା ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ରୁ 6 ଏବଂ ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4ଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ଵାର୍ଥ ଅଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିବା ଭଳି କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପାଇବାର ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କର ନାହିଁ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦିଓ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2) ମାଲିକ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା କୌଣସି ଦାୟାଦ ବିନା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ମାଲିକାନା ହାସଲ କରିନାହାଁନ୍ତି । କାରଣ, କୌଣସି ମାଲିକାନା ଦସ୍ତାବିଜ

ବିନା ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ମାଲିକାନା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ ।

8. ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥାକ୍ରମେ 31.10.1983 ଏବଂ 08.11.1983 ତାରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିବାର ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ବ୍ୟଥିତ ହେବା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ) ବିବେଚିତ କରି ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବେ ବାଦୀମାନେ ସ୍ୱତ୍ୱ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4 / 1984 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରି ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ।

ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ, ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978 ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଯଥାକ୍ରମେ 22.07.1987 ଏବଂ 29.07.1987 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ମାଧ୍ୟମରେ ବିବାଦୀୟ ସ୍ୱତ୍ୱ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4 / 1984 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ।

9. ଯଥାକ୍ରମେ 22.07.1987 ଏବଂ 29.07.1987 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ବାଦୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4 / 1984 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ଖାରଜ ହେବାର ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ବ୍ୟଥିତ ହେବା ପରେ, ସେମାନେ (ବାଦୀମାନେ) ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ (ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କୁ) ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ବିବେଚିତ କରି ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

10. ଆଇନର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉପରେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍

<u>ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ</u>

ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ର ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଭାବରୁ, ଏହା ପ୍ରମାଣରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ କି ଏବଂ ଏହା ଗ୍ରହଣୀୟ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ସେହି କାରଣରୁ, ଏହା ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବ କି?

11. ମୁଁ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଛି, ଯେହେତୁ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କେହି ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ ।

12. ନଥିରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 (ଯାହା ଉପରେ ବାଦୀମାନେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି) ହେଉଛି ଏକ ରାଜିନାମା, ଯାହା ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦାବି କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯେହେତୁ ସେ ସେଠାରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ରହୁଛନ୍ତି ।

ଯଦିଓ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦାବି ନକରିବା ବିଷୟରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରି, ବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ 09.09.1977 ତାରିଖରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଅପଞ୍ଜିକୃତ ରାଜିନାମାର ନିଷ୍ପାଦନ ବିଷୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯେହେତୁ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ସେଠାରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ରହୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2) ସେମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାପତ୍ରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 2ରେ ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ମାଧ୍ୟମରେ 09.09.1977 ତାରିଖର ତଥାକଥିତ ରାଜିନାମାର ନିଷ୍ପାଦନ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । କାରଣ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ସେହି ଅନୁଲଗ୍ନକ 1କୁ ସମ୍ପାଦନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ତଥାକଥିତ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ହେଉଛି ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ମନଗଢ଼ା ଦସ୍ତାବିଜ ।

ତେଣୁ, ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ମାଧ୍ୟମରେ 09.09.1977 ତାରିଖର ତଥାକଥିତ ରାଜିନାମାର ନିଷ୍ପାଦନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନାପତ୍ରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେତୁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ସେହି ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ର ଉପଯୁକ୍ତ ନିଷ୍ପାଦନ ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ କରିବା ବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା ।

13. ଅନୁଲଗ୍ନକ 1କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଏହା ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦସ୍ତାବିଜ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ଜଣେ ଜଗଦାନନ୍ଦ କବିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ, ଜଗଦାନନ୍ଦ କବିଙ୍କୁ

ବାଦୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4) ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରେ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସେହି ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ଗୋଟିଏ ଦସ୍ତଖତ ଉପଲବ୍ଧ, ଯେହେତୁ ସେଥିରେ ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ଜେନାଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଏଲ୍ ଟି ଆଇ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଦସ୍ତଖତ କିମ୍ବା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ଏଲ୍ ଟି ଆଇ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 (ତଥାକଥିତ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଲେଖକ)ଙ୍କ ସମେତ କେହି ପ୍ରମାଣିତ କରିନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 (ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ଜେନା) ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଭାବରେ ବୟାନ କରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ସେହି ଅନୁଲଗ୍ନକ 1କୁ ଆଦୌ ସମ୍ପାଦନ କରିନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ୱାରା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ର ନିଷ୍ପାଦନ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ।

ଯେହେତୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ର ନିଷ୍ପାଦନ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇନାହାନ୍ତି । କାରଣ, ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ପ୍ରମାଣ ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ର ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପାଦନର ପ୍ରମାଣ ନଦେବା କାରଣରୁ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିନାହିଁ ।

ଯେହେତୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, କୌଣସି ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହା ବାଦୀମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା ଯେ, ସେମାନେ ଜଣେ ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 2 ମାଧ୍ୟମରେ ଆର୍.ଏସ୍.ଡି. ଏବଂ ଏଥି ସହିତ ଏହାର ଅନୁଲଗ୍ନକ 2/a ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାର ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିଛନ୍ତି ।

ଯେ ନିଧି ମହାନ୍ତି ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମୌଖିକ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ, ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବଂଶାବଳୀରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା

ଯେ ନିଧି ମହାନ୍ତି ମଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ବଂଶଧର ଏବଂ ମଣି ବ୍ରହ୍ମା ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ, ତାହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ, ମଣି ବ୍ରହ୍ମା ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଭାଇ ନଥିଲେ । ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମା ଭିକାରୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା ଶ୍ରୀନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା କୌଣସି ଦାୟାଦ ନ ଛାଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ନିଧି ମହାନ୍ତି ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ଜଣେ ଅପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ, ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ।

ବଂଶାବଳୀ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନକୁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁପାତରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି:

I) **III (2009) Civil Law Times 441 (Mad.) (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 23 & 24) — ଆର. ପନ୍ନିରସେଲଭମ ବନାମ ଏ. ସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ —***"ବଂଶାବଳୀ — ପ୍ରମାଣିତ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ — କେବଳ ବଂଶାବଳୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ସମର୍ଥନରେ ପ୍ରମାଣ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।"*

II) **AIR 1918 (P.C) 49 — ମେୱା ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବସନ୍ତ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଏବଂ AIR 1983 (S.C.) ପୃଷ୍ଠା 684 — ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଶ୍ରୀ ରାଧା କୃଷ୍ଣ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 202) —** *"ମକଦ୍ଦମାରେ ସଫଳ ହେବା ପାଇଁ, ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବଂଶାବଳୀ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।"*

14. ଏଠାରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ମୌଖିକ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ, ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବଂଶାବଳୀ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । କାରଣ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ, ନିଧି ମହାନ୍ତି କୌଣସି

ପ୍ରକାରେ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ଜଡିତ ନୁହଁନ୍ତି ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଉପରୋକ୍ତ ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ ଯେ, ନିଧି ମହାନ୍ତି (ବାଦୀମାନଙ୍କ ତଥାକଥିତ ବିକ୍ରେତା) କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନୁହନ୍ତି, ଯାହା ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲ ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସିପିସି, 1908 ର ଧାରା 100 (4) ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅଧିକାରିତା ସୀମିତ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ହେଉଛି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଫଳାଫଳ ଦେବା ପାଇଁ ଆଇନ ଅଧୀନରେ ଶେଷ ନ୍ୟାୟାଳୟ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉପରେ, ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡିକ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାତରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇସାରିଛି:

> **I) AIR 1959 SC 57 — ଦେବତା ପଟ୍ଟାଭିରାମସ୍ଵାମୀ ବନାମ ଏସ୍. ହାନିମାୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 15) (ତିନି ଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ) & 1995 (6) SCC 213 — କାଶୀବାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପରଓ୍ଵତୀବାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ — (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 12) —** *"ସିପିସି 1908 — ଧାରା 100 (4) — ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲରେ — ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃତର୍ଜମା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।"*
>
> *ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ଉପରେ ଆଧାର କରି, ଯେତେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ଥାଉ ନା କାହିଁକି ତଥ୍ୟର ଭୁଲ ଫଳାଫଳ ଆଧାରରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅପିଲ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ ।*

15. ଏଠାରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯେତେବେଳେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମୌଖିକ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ବାଦୀମାନଙ୍କ ବିକ୍ରେତା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ, ଯେହେତୁ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପରିବାର ସହିତ ଜଡିତ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବଂଶାବଳୀ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ, ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ବାଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବଂଶାବଳୀ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ଯାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅନୁଚିତ ନୁହେଁ ।

16. ଯେତେବେଳେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ ଅନୁଯାୟୀ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମା କୌଣସି ଦାୟାଦ ନ ଛାଡ଼ି ତାଙ୍କ ଅବିବାହିତ ଥିବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଭଳି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଦାୟାଦ/ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନ ଛାଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଯେପରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସହ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ବିଧି ସମ୍ମତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1956ର ଧାରା 29ରେ ପରିକଳ୍ପିତ ଆଇନର ପ୍ରାବଧାନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇସାରିଛି ।

ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1956ର ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ, *ଯଦି ଜଣେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରହୀନ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟ ଦାୟାଦ ଛାଡି ନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତି ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସରକାର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସମସ୍ତ କୃତଜ୍ଞତା ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱର ଅଧୀନରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଯେଉଁଥିରେ ଜଣେ ଦାୟାଦ ଏକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜସାତ୍ ହେବା ଭାବରେ କୁହାଯାଏ ।*

17. ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁପାତରେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିସାରିଛନ୍ତି:

I) 2003 (II) OLR 199 — ବାଉରୀବନ୍ଧୁ ମହାନ୍ତି ବନାମ ରଘୁନାଥ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ — ଦାୟାଦ ଅନୁପସ୍ଥିତି —*" କୌଣସି ଦାୟାଦ କିମ୍ବା ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ରାଜସାତ୍ ହେବାର ତତ୍ତ୍ୱ ଆଧାରରେ, ସମ୍ପତ୍ତି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।"*

II) AIR 2000 (S.C) 1141 (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 13) — ଶେଓ ନନ୍ଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଚକବନ୍ଦୀର ଉପନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଆହ୍ଲାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ — *"ଯଦି ଏହି ସମ୍ବିଧାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଭାରତର ପରିସୀମାରେ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ମହାମାନ୍ୟଙ୍କୁ କିମ୍ବା, ମାମଲାରେ ଯେପରି ହୋଇପାରେ, ରାଜସାତ୍ ହେବା କିମ୍ବା ସମାପ୍ତ ହେବ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଭାରତୀୟ ରାଜ୍ୟର ଶାସକଙ୍କୁ, କିମ୍ବା ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ମାଲିକଙ୍କ ଅଭାବ ହେତୁ ନାଦାବୀ ମାଲ ଏବଂ ଯଦି ଏହା କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବେ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ଏହା ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସଂଘରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।"*

III) 2019 (3) CCC 458 (S.C) — ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଲର୍ଡ ନର୍ଥବ୍ରୁକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 20) — ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1956 — ଧାରା 29 — ରାଜସାତ୍ ହେବା ଏବଂ ନାଦାବୀ ମାଲ — *" କୌଣସି ଦାୟାଦଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରାଯିବା — ସରକାରଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ରାଜସାତ୍ ହେବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ।"*

18. ଏଠାରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ଏବଂ ଦଖଲ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କୌଣସି ଦାୟାଦ ନ ରହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ସମୟରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିପାଦିତ ଆଇନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ***2019 (3) CCC 458 (SC)***ରେ ବିବୃତ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁପାତରେ, ସରକାରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ରାଜସାତ୍ ହେବା ପାଇଁ, ସରକାରଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ରାଜସାତ୍ ହେବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବା ବିଷୟରେ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି

ତଥ୍ୟ ନାହିଁ । ଯଦିଓ, ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ A ମାଧ୍ୟମରେ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 268 / 1978 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ନାମରେ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ଅନୁଲଗ୍ନକ B ମାଧ୍ୟମରେ ଖଜଣା ରସିଦ ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ କରିଆସୁଛନ୍ତି, ତଥାପି, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ତଥା ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ନାମକୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ କୌଣସି ମାଲିକାନା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ, ସେମାନେ (ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2) ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନେ ବିଛାନନ୍ଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି କିଣି ନାହାଁନ୍ତି ।

ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାତରେ ଦାଖଲ ଖାରଜ ଏବଂ ଖଜଣା ପ୍ରଦାନର ଆଇନଗତ ପ୍ରଭାବକୁ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିସାରିଛନ୍ତି:

I) (1996) 5 SCC 618 — ଦୁର୍ଗା ଦାସ ବନାମ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ — *“ ରାଜସ୍ୱ ନଥିରେ ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦରଜ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କୌଣସି ମାଲିକାନା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଜମି ରାଜସ୍ୱର ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଏକ ଦରଜ ।"*

II) 1997 (1) Apex Court Journal 105 (S.C.) — ସଙ୍କଲଚନ ଜୟଚାନ୍ଦଭାଇ ପଟେଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବିଟ୍ଠଲଭାଇ ଜୟଚାନ୍ଦଭାଇ ପଟେଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, (1996) 7 Supreme 658 & (1996) 7 (Supreme) Page-6 —*"ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦରଜ କୌଣସି ମାଲିକାନା କିମ୍ବା ସ୍ୱାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ରାଜ୍ୟକୁ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରନ୍ତି ।“*

III) 2021 (4) Civ.C.C. 244 (Gau.) — ବନିଜ ଉଦ୍ଦୀନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ ଗୋଲାପି ନେସା — " *ଦାଖଲ ଖାରଜ* —*ନଥିରେ ନାମର ଦରଜ ଉକ୍ତ ଜମି ଉପରେ କୌଣସି ମାଲିକାନାର ଅଧିକାର ନ୍ୟସ୍ତ କରେ ନାହିଁ— ଏହା କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ଦଖଲ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରେ ।"*

IV) **32 (1990) OJD 560 (Civil) ରମାକାନ୍ତ ପାଢ଼ୀ ବନାମ ଭୋଲାନାଥ ପ୍ରହରାଜ (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 8)** —*" ଖଜଣା ରସିଦ ଏବଂ ଦାଖଲ ଖାରଜ ଆଦେଶ ହେଉଛି ଦଖଲ କରିବାର ଭଲ ପ୍ରମାଣ — ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ଉଚିତ ।"*

19. ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ମାଲିକାନା ନାହିଁ, ସେମାନେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ନାମରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଧାରରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ କରି ବାସ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏହା ଉପରେ ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆଇନ ଅଧୀନରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିନାହିଁ, ତେବେ ଏହି ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀମାନଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରିବାରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଆଦୌ ଉଠେନାହିଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ, ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବିଫଳ ହେବ ।

20. *ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।*

21. ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 135 / 1978ରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସ୍ୱତ୍ୱ

ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4 / 1984ରେ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଗଲା ।

(ଏ. ସି. ବେହେରା),
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।
25 ଜାନୁଆରୀ, 2024// ରତି ରଞ୍ଜନ ନାୟକ//
ବରିଷ୍ଠ କ୍ଷିପ୍ରଲେଖକ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ବୟାନଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଅନୁବାଦକ - ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ସୋରେନ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

HIGH COURT सत्यमेव जयते ORISSA